

Այսա Դարբինյան

ՎՐԱՑԵՐԵՆԻ ՆԱԽԱԲԱՅԵՐՈՎ ԿԱԶՄՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՀԱՅԵՐԵՆ ՀԱՍԱՐԺԵՔՆԵՐԸ

Բանալի բառեր- համադրական կազմություն, վերլուծական կազմություն, բայակազմություն, բայական վերջածանցներ:

Վրացերենի նախաբայերը բաժանվում են երկու խմբի՝ միավանկ նախաբայեր և երկվանկ, այլ կերպ ասած, պարզ և բաղադրյալ նախաբայեր: Միավանկ կամ պարզ նախաբայերն են ցա-, ջա-, թա-, թի- և այլն, իսկ երկվանկ կամ բարդ նախաբայերն են ցագա-, ցագմո-, թամո-, թամո-, թյոմ- և այլն: Արանք ունեն և՛ բառակազմական և՛ քերականական արժեք: Առաջին դեպքում, բնականաբար, կազմում են նոր բառեր, իսկ երկրորդ դեպքում բային հաղորդում են կերպի, մասնավորապես, հիմնականում կատարյալ կերպի քերականական իմաստ՝ նայած թե որ հիմքին են ավելանում¹:

Հին վրացերենի նախաբայական համակարգի ձևավորման մեջ մեծ ազդեցություն են ունեցել հին հունարենի նախաբայերը: Հատկապես 11-12-րդ դդ. Աստվածաշնչի թարգմանիչները փորձում էին հնարավորինս ճշգրիտ փոխանցել բնագրերի բովանդակությունը: Այդ իսկ պատճառով նրանք հնագոյն թարգմանությունները ուղղում են՝ հին հունարենի բնօրինակների հետ համեմատելով, որի արդյունքում կերտում են ամբողջական նոր թարգմանություններ: Այստեղ փորձում են պահպանել ոչ միայն բովանդակությունը, այլ նաև կառուցվածքային ճշգրտությունը:

Մենք անդրադառնում ենք նախաբայերի բառակազմական առանձնահատություններին և փորձում գուգադրական վերլուծության միջոցով անդրադառնալ դրանց հայերեն համարժեքներին:

Հայերենագիտության մեջ հիմնականում ընդունված է այն տեսակետը, ըստ որի գոյություն ունեն բայական ներածանցներ կամ միջածանցներ. դրանք են՝ –ան, –են, –ն, չ, այսպես կոչված սոսկածանցները, –ատ, –ոտ, –կոտ, –տ- բազմապատկական ածանցները, –վ- կրավորական ածանցը և –ազն, –եցն, –ցն- պատճառական ածանցները: Սակայն, ըստ Գևորգ Զահորկյանի, գոյություն ունեն նաև բայական նախածանցներ՝ հակ, համ, մակ, ներ, ստոր- և այլն, ինչպես նաև վերջածանցներ: Վերջիններս հայերենագիտության մեջ հայտնի են որպես դերբայական վերջավորություններ, մասնավորապես, այսպես կոչված, անկախ դերբայների վերջավորություններ, որոնք Գ. Զահորկյանը համարում է գործառական ածանցներ: Այսինքն՝ –ող, –ած, –ելիք, –ալիք, –ով և նման կազմությունների մեջ մենք գործ ունենք ածանցավոր բառերի հետ²:

Վրացերենի նախաբայերով /պրեվերբներով/ կազմությունները հայերեն համարժեքների հետ գուգադրելիս մենք գալիս ենք այն եզրակացության, որ դրանց համապատասխանում են հայերենի բառակազմական երեք տարատեսակներ՝ նախածանցավոր, հարադիր բարդություններ և վերջածանցներով բառեր:

Սա նշանակում է, որ առաջին դեպքում վրացերենի նախաբայերով կազմություններին համապատասխանում են նախածանցավոր կազմություններ, երկրորդ դեպքում՝ բաղադրյալ, բարդ բառեր, երրորդ դեպքում վերջածանցավոր բառեր:

Փորձենք համոզվել դրանում.

Նախ բերենք նախաբայերով ու նախածանցներով գուգահեռներ.

1. «հետ միասին» իմաստով՝ զուգ/ա/-, համ/ա/-, բաղ/ա/-, հար/ա/- ցուգադր-ել /թշգարյշել/, համադր-ել /թշգարյշել/, բաղադր-ել /թշգարյշել/:

¹ ցոշոլամբուլո ց., մո- დա Շյ- Ցմենինունա եմովնանո զարունական տառածան շարտուլուն, տօնուածու 1998.
² Գ. Զահորկյան, ժամանակակից հայոց լեզվի իմաստաբանություն և բառակազմություն, Ե., 1989, էջ 169-184:

2. «փոխարեն, փոխելով» իմաստով՝ փոխ/ա/-, հեղ/ա/-փոխադր-ել /շաճացանա/, փոխանց-ել /շաճացեմա/, հեղաշրջ-ել /շաճաժրօւալոյթա/, փոխարտերվել-շրտոյրտօւալոյզագայուղացածրօւալոյթա, հեղափոխել-շաճաժրօւալոյթա, մշցվլա,

3. «դեմ, հանդեպ, դիմաց» իմաստով՝ դիմ/ա/-, առ- դիմադր-ել /մշինաձմացացացացա/, առձակատ-ել /մշինաձմացացա/, առաջադր-ել /մշինաձմացացա/, դիմակայել-գամլցա, դիմադրել-մշինաձմացացացա, առաջարկել-մշետացացա, առգրավել-բամրտմցա¹,

4. «հակառակ, հակադիր» իմաստով՝ հակ/ա/-, հակադր-ել //քա/մշինաձմացացա/, հակաճառ-ել /մշեասլցեցա/, հակամարտել-քաձորուսձորցա, հակասել-մշէկամատցա, մշցացցա

5. «ավելի մեծ չափով» իմաստով՝ գեր/ա/-, գերակատար-ել /շաճաժարծեցացացա/ , գերազանց-ել /շաճաժարծեցացա/, գերազդել-մշմոյմեցացա, գերհոգնել-շաճալլա, գերծանրաբեռնվել-շաճաժարուցա:

6. «Վրա» իմաստով՝ վեր/ա/-, մակ/ա/-, վերադր-ել /քամաժեցա/, վերամշակել-շաճամշացա, վերադրենել-քածրուցա, վերահսկել-մշմոյմեցա, մշդամեցացա, վերագրել-մոիշյրա, մակագր-ել /իշրիշյրա/:

7. «մեջ, դեպի միջև» իմաստներով՝ միջ/ա/-, ընդ- միջամտ-ել /թարցա/, ընդիատե-ել /մշինացա/:

8. «ներսում, դեպի ներս» իմաստով՝ ներ- ներդր-ել /թագցա/, քանուցա/ , ներգրավել-մշցանա, թածմա, ներիհոսել-մշցոնցա, թագօնցա, ներմուծել-(սայոնլուս) մշմուցանա,

9. «Ժամանակով առաջ՝ նախորդող» իմաստով՝ նախ/ա/-, նախագուշակ-ել /մշինաժիշտար շաճացնացա/, նախազգուշ-ան-ալ/մշինաժիշտ սօֆրտենուցա, գամոհենա/, նախատրամադր-ել /մշինաժիշտ շաճյուղացա/ և այլն. սրանց համարժեք են կանուխ մակրայով կազմությունները՝ կանխագուշակ-ել /մշինաժիշտ շաճացնացա/, կանխագուշ-ան-ալ/մշինաժիշտ սօֆրտենուցա, գամոհենա/, նախատեսել-շաճյուղացա, գատալուսինցա, նախահարձակվել-քորչել-մշցության մոռույրցա:

11. «դեպի հետ» իմաստով՝ հետ/ա/-, հետաձգել-շաճաժյրա, հետամտել/հետամուտ լինել/-շամուցուցա, քագցեցա/:

Բացի համադրական ձևերից՝ հայերենի բային հատուկ են նաև կազմության վերլուծական ձևերը, որոնք Մ. Աբեղյանից սկսած ընդունված է անվանել *հարադրական բայեր*:

Այժմ բերենք նախաբայերով կազմություններին զուգահեռ հարադրի բարդությունների օրինակներ/ցածրացա - դուրս գալ, մշամուշալուա-ետ գալ, մշամուշալուա-դուրս գալ /դեպի խոսողը/, բաժյշտա-առաջ քաշել, մշցանա-ներս բերել/ինչ-որ մի բան/, մշցանա-ներս բերել /ինչ-որ մեկին/, մշիշրջեցա-կանգ առնել, շաճացացա-դեն զցել, շաճաչյրա-դեն քաշել, շաճմոցացա-դես զցել, թամորհենա-ետ ընկնել, մուսալուա-վրա հասնել, ամոյշյրա-վերս քաշել, ազգութա-վեր կենալ, քաշարժա-վայր ընկնել, շաճյրա-դեն քաշել, քաշարժա-մեջ բերել, թարցա-մեջ ընկնել, մշմուծրունցա-շուռ գալ, մշցարունցա-շուռ տալ, մշինաձմացացա-դեմ ընկնել, գաճաժարուցա-դեն զցել, գամուցանա/ցաւանա-դուրս բերել/ինչ-որ մի բան/, գամոյցանա/ցաւանա-դուրս հանել /ինչ-որ մեկին/, մշմոյմեցա-ներս քաշել, մշմուծրունցա-ներս ընկնել, զագցեցա-վայր զցել, ազգութա-վեր զցել, թագցեցա-մերք զցել, ամոյշյրա-վեր քաշել/դեպի խոսողը/, զագցեցա-դուրս անել, զամանական տալ, զագցեցա-ձայն տալ, մշցասլցեցա-պատասխան տալ, զագցեցա-իմաց տալ, զամոյշյրա-երևան բերել,

¹ Մանօմց Հ. յարտություն ցածրամատուցան սալումացալուա, տօնուան 1953, թ. 1, ց. 245.

² Զահուկյան Գ. Բ., ժամանակակից հայոց լեզվի իմաստաբանություն և բառակազմություն, Ե., 1989, էջ 169-171:

հրապարակել, մօսթրյօծա-վրա հասնել, წամո՞յցա-առաջ բերել, ցածրա - դուրս գալ, წամոծածա-ետ գալ, ցամոծածա-դուրս գալ /դեպի խոսողը/, წա՞յցա-առաջ քաշել, ՇԵՐԱՆԱ-ՆԵՐՍ բերել/ինչ-որ մի բան/, ՄԵՎՅԱՆԱ-ՆԵՐՆ բերել /ինչ-որ մեկին/, ՄԵՔԵՐՅԵՅԱ-ԿԱՆԳ առնել, ցածրագցեծա-դեն գցել, ցածրագցեծա-դեն քաշել, ցածրագցեծա-դես գցել, ԲԱՄՈՐՔԵՅԱ-ԵՏ ԸՆԿԱՆԵԼ, մօսծածա-վրա հասնել, ԱՄՈ՞ՅԵՅԱ-ՎԵՐՆ քաշել, ԱԺՋՈՄԱ-ՎԵՐ ԿԵՆԱԿ, ԾԱՎԱՐԾՆԱ-ՎԵՐ ԸՆԿԱՆԵԼ, ՑԱՅԵՅԱ-ԴԵՆ քաշել, ԾԱՐԵՅԱ-ՄԵԶ բերել, ԲԱՐԵՅԱ-ՄԵԶ ԸՆԿԱՆԵԼ, ՄԵՋՈԲՐՅԵՅԱ-ՇՈՒ գալ, ՄԵՋԻՆԱԱՂՄՋԵՅԱ-ԴԵՄ ԸՆԿԱՆԵԼ, ՑԱՅԵՅԱ-ԴԵՆ գցել, ՑԱՄՈՅԱՆԱ/ՑԱՅԱՆԱ-ԴԵՐ բերել/ինչ-որ մի բան/, ՑԱՄՈՎՅԱՆԱ/ՑԱՖՅԱՆԱ-ԴԵՐ բերել /ինչ-որ մեկին/, ՄԵՋՄՈՅԵՅԱ-ՆԵՐՆ քաշել, ՄԵՋՄՈՎՅԱՐԾՆԱ-ՆԵՐՆ ԸՆԿԱՆԵԼ, ԾԱԳՋԵՅԱ-ՎԱՅՐ գցել, ՑԱԳՋԵՅԱ-ՎԱՅՐ գցել, ԲԱԳՋԵՅԱ-ՆԵՐՆ գցել, ԱՄՈՅԵՅԱ-ՎԵՐ քաշել/դեպի խոսողը/, ՑԱԳՋԵՅԱ-ԴԵՐ անել, ԾԱՄԵՅԵՅԱ-ՃԱՅՆ տալ, ՄԵՋԱՆԱՇԵՅԵՅԱ-ՊԱՍՏԱԽԱՆ տալ, ՑԱՑԵՅԵՅԱ-ՀՄԱԳ տալ, ՑԱՄՈՅԵՅԵՅԱ-ԵՐՆԱՆ բերել, մօսթրյօծա-վրա հասնել, ԱՄՈՅԵՅԱ-ԱՌԱՋ բերել:

Այս բառերը կիրառվում են հատուկ տիպի բառերի հարադրությամբ, որոնք համընկնում են որոշ մակրայների և կապերի հետ. **առաջ՝ առաջ գալ - թամո՞յցա, առաջ բերել - թամո՞յցա, առաջ խաղալ - թօմսածա**,

դեմ՝ դեմ առնել - ծիյերյօծա, դեմ ԸՆԿԱՆԵԼ - մեջինաաղմճյեցա,
դեն՝ դեն ածել-ցածրացորցնա, դեն գցել-ցածրացորցնա,
դեն՝ դես գցել-ցածրացորցնա, դես ու դեն գցել-աշյութ-օյժութ ցածրացորցնա,
դուրս՝ դուրս բերել- ցամոյանա, ցամոյանա, ցաՅանա, դուրս գալ- ցամոծածա, ցածրա,
հետ՝ հետ ԸՆԿԱՆԵԼ - ԲԱՄՈՐՔԵՅԱ, հետ քաշել-/ՇՎԱՆ/ ՑԱՅԵՅԱ,
մեջ՝ մեջ բերել- ԲԱՐԵՅԱ, մեջ ԸՆԿԱՆԵԼ-ԲԱՐԵՅԱ,
ներս՝ ներս գալ- ՄԵՋՄՈՎՅԱՆԱ, ներս ԸՆԿԱՆԵԼ-ՄԵՋՄՈՎՅԱՐԾՆԱ, ներս քաշել-ՄԵՋՄՈՅԵՅԱ,
շուրջուր գալ- ՄԵՋՄՈԲՐՅԵՅԱ, շուրջուր տալ-ՄԵՋԲՐՅԵՅԱ,
վայր/վեր՝ վայր/վեր գցել- ցածրացորցնա, վայր/վեր ԸՆԿԱՆԵԼ-ՑԱՎԱՐԾՆԱ,
վեր՝ վեր կենալ- ազշոմա, վեր քաշել-ԱՄՈՅԵՅԱ,
վրա՝ վրա գալ- մօսծածա, վեր վագել-մօսթրյօծա¹:

Բերված օրինակներից պարզ է դառնում, որ հարադրների մի նասը գուգահերեներ ունեն բայական նախածանցների հետ, և նրանց իմաստները նույնպես չեն տարբերվում:

Համարդրական և հարադրական կազմությունները կարող են հանդես գալ որպես համանիշային շարքեր՝ վրա և մակար, շուրջ և շրջակա, դուրս և արտակա, կամ՝ առաջ դիմել և առաջադիմել, դեմ դնել և դիմադրել, դուրս բերել և արտաքրել, մեջ մտնել և միջամտել և այլն: Որոշ դեպքերում էլ հարադրական բայերին կարող են համապատասխանել սովորական պարզ հիմքով բայեր՝ դուրս գալ - ելնել /ցամոծածա, ցածրա/ դուրս քաշել - հանել /ՑԱՅԵՅԱ, ՑԱՅԱՆԱ/ և այլն:

Հայերենում հարադրական բայաձևերը ունեն սահմանափակ գործածություն և կարող են հանդիպել ոչ բոլոր բայերի մոտ: Հետևաբար կարելի է առանձնացնել հարադրական բայերի երեք հիմնական տիպ:

1. Հարադրները հանդիպում են շարժման բայերի հետ՝ ցույց տալով շարժման ուղղությունը դեպի որևէ տեղ. **դեմ ԸՆԿԱՆԵԼ /մեջինաաղմճյեցա/, հետ ԸՆԿԱՆԵԼ /ԲԱՄՈՐՔԵՅԱ/, վայր ԸՆԿԱՆԵԼ /ՑԱՎԱՐԾՆԱ/, մեջ ԸՆԿԱՆԵԼ /ՑԱՐԵՅԱ/ և այլն:**

2. Հարադրները հանդիպում են վերացական բայերի հետ, որոնք արտահայտում են ընդհանուր բայական գործողություն, և նրանց իմաստը պարզվում է հարադրների օգնությամբ՝ գրուց անել-գրուցել /ցածրացորցնա/, խաղ անել-խաղալ/թամածո/, ձայն տալ-ձայնել/ՑԱՎԱՐԾՆԱ/ և այլն:

¹ Նույն տեղում, էջ 172-173:

3. Հարադիրները բուն բայերի հետ կազմում են մեկ ամբողջություն՝ հանդես գալով փոխաբերական իմաստով՝ ստանալով դարձվածքային արժեք. դուրս տալ /շաղակրատել/-Հայկաց, հետ տալ /խելագարվել/-Հացոյցեա/Շշմռա/և այլն¹:

Վրացերենի նախաբայերով կազմություններին համապատասխանող հայերեն համարժեքների երրորդ կառուցատիպը Վերջածանցներով բայանուներն են, որոնք համապատասխանում են դերբայական ծներին, որոնք մեզ տվյալ դեպքում հետաքրքրում են որպես բառակազմական ծներ իրենց հատուկ գործառական արժեքներով:

Հայերենի դերբայները գործառապես բաշխվում են հետևյալ կերպ.

1. մակրայական -ելիս /-ալիս,
2. ածականական՝ -ալիք /-ելիք, -ող, -ած,
3. գոյականական՝ -ալ /-ել²:

Ող-ով կազմություններին համարժեք են նախաբայերով այն կազմությունները, որոնց մեջ առկա է սուբյեկտի ցուցիչ -ծ-ու նաև -շշվ Վերջածանցը: Ըստ էության սրանք նախածանց-Վերջածանցավոր կազմություններ են և ցույց են տալիս բայանուն, օրինակ՝ Վաճառող-շամունացուցակություն, սպառող-մցուցակություն, հարթեցող-մշմելու, ծնող-մժոնելու, աշխատող-մժմրություն³:

Ած-ով կազմություններին համապատասխանում են նախաբայ գումարած -շշվ Վերջածանցով կառուցները, ցույց է տալիս նախորդում, օրինակ՝ խմած-գալություն, նշած-աղճություն, արված-շաշություն, սառած-շացություն, մողրություն-մթամած, և այլառաջակած, գամածություն-աշխատած, գամածություն-աշխատած⁴:

Իշ-ով բառերին համարժեք են -ծ սուբյեկտի ցուցիչ գումարած -շշվ Վերջածանցով կազմություններ, ընդ որում դրանք կարող են լինել ինչպես գոյականներ, այնպես էլ ածականներ, օրինակ՝ հուզիչ-ամախցություն/ամաջություն, պատժիչ-գամշջություն, խորտակիչ-գամշջություն, կլանիչ-բամուռաձակություն, կործանիչ-գամանացակացություն, հմայիչ-մռմեօձակություն, գրավիչ-մօմթօնացություն, հաշվիչ-գամոմտակացություն, քննիչ-շամոմմօյցություն⁵:

Եթե մակրայական և գոյականական գործառությով հանդես եկող դերբայները ժամանակային առումով միարժեք են, ապա ածականական դերբայները տարբերակված են ըստ ժամանակի /հաջորդականության/. -ալիք /-ելիք-ը ցույց են տալիս հաջորդում: -Ալիք, -ելիք-ով բառերին համապատասխանող նախաբայերով կազմություններին համարժեք են գոյականներ, օրինակ՝ առնելիք-սացուցակություն, ընպելիք-սամշելու, ուտելիք-սակացմունք, հագնելիք-հասացմունք, խաղալիք-սատամաժու, բանալիք-շամաժու, սպառնալիք-մոյքարա, հրաշալիք-սամշայունք, զվարճալիք-շամաժունք:

Սակրայական -ելիս /-ալիս դերբայը հանդես է գալիս ժամանակային արժեքով՝ ցույց տալով մի այլ գործողության հետ ժամանակով համընկնող գործողություն, օրինակ՝ գրելիս -Քյորօսաս, կարդալիս-զոտթզօսաս, աշխատելիս-մշմարտեաս, երգելիս-նօմօրուսաս, պարելիս-ցըցօսաս, խաղալիս-տամաժօսաս, մեծանալիս-ցաթրզօսաս⁶:

Անորոշ -ել, -ալ դերբային ամբողջությամբ կամ մասամբ հավասարազոր, բայց ավելի որոշակի գոյականական գործառությամբ բայանուններ կերտող ածանցներ են՝ -ալիք /սպառնալիք-մոյքարա/, -անակ /հաղթանակ-ցամարչզցեծա/, -անդ /եռանդ-մշմարտեա/, -անք /աշխատանք-սամսաւրու, հալածանք-ցըցնա/, -ար /պատահար-մշմարտեա/, -ություն /բարկություն-ծրածու/, -ում /ընթերցում-ցազութեա/, -ույթ /զայրույթ-ցանրութեա/, -

¹ Նույն տեղում, էջ 173-174:

² Նույն տեղում, էջ 176:

³ «Հայոց լեզվի հանգարարան», Ե., 1976, էջ 258-262:

⁴ Նույն տեղում, էջ 200-201:

⁵ Նույն տեղում, էջ 450:

⁶ Նույն տեղում, էջ 475:

ուստ /մասամբ՝ գալուստ-մոևզլա, կորուստ-օձաշարջօ, փախուստ-ցայցեզա/, -իք /ավետիք-եարյեա, ընթրիք-ցաեմա, կարծիք-մոևսաթրյեա/ և այլն¹, ինչպես նաև կշտանալ-ցամռմա, խտանալ-Շյմჭօդրոյեա, անհետանալ-ցայբինարյեա, հարստանալ-ցամքօդրյեա²:

Այսպիսով՝ վրացերենի նախաբայերով, ինչպես մեկ, այնպես էլ մեկից ավելի և նախաբայ գումարած վերջածանց կազմություններին, առաջին հերթին գուգաղովում են հայերենի վերոհիշյալ նախաբայերով կազմությունները, ինչը վկայում է այն մասին, որ հայերենում իրոք գոյություն ունեն բայական նախածանցներ: Հարադիր բարդություններով գուգահեռ կազմությունների մասին կարելի է ասել, որ սրանք լրացնում են նախածանցների սղության պատճառով առաջացած պակասը:

Ինչ վերաբերում է -ող, -ած, -ելիք, -ալիք-ով կազմություններին, ապա դրանց վրացերեն գուգահեռները մեկ անգամ ևս վկայում են, որ դրանք իրոք վերջածանցներ են:

Ася Дарбинян, Армянские эквиваленты структур с превербами в современном грузинском языке.-В арmenистике принято считать, что глаголы имеют только инфикссы или вводные аффиксы четырех типов: глагольные суффиксы -ч, -ен, -ан, -в страдательного залога, каузативные суффиксы -ацн, -ецн, -ци и -ат, -вот, -кот, -т и другие итеративные аффиксы. Получается, что нет никаких глагольных префиксов и суффиксов.

В отличие от данной точки зрения, Г. Джакуян считает, что существуют глагольные префиксы, которые составляют синтетические структуры, а также есть аналитические структуры, которые принято называть сложными глаголами.

Кроме того, Г. Джакуян признает глагольные суффиксы, называя их трансформационными. Некоторые из них известны как причастные окончания, а другие как аффиксы.

В данной работе мы пытаемся прояснить какие эквиваленты в литературном восточноармянском языке имеют структуры с грузинскими превербами.

Например: а/ წარმოებա-производить, შებირისპირება- сопоставлять, წარდგენა- выдвигать, შეწყვეტა- прерывать, გადაკეთება-отремонтировать и т.д.

б/ упереться-შეჩერება, вынести-გამოტანა, отставать-ჩამორჩება, войти-შეմოւզլა, сбрасывать-დაგდება и т.д. в/ გამაგრილებელი-прохладительный, გამადიდებელი - увеличивающий, დამპურობელი-завоеватель, захватчик, მომცანი-приносящий, მომსახურე-обслуживающий, მოსწავლე-учащийся, შებოჭილი-скованнnyй, შემავალი- входящий, შემბილწველი-оскверняющий, ჩამბარებელი-передающий, ჩამომსხმელი- сплавляющий, ჩამომხმარი-обсохнувший, ჩახარშული-переваренный и т.д.

Ключевые слова- синтетическая форма, аналитическая форма, формирование глаголов, глагольные суффиксы.

Asya Darbinyan ,The Armenian equivalents of formations with preverbs in modern Georgian.-It is believed in Armenology that verbs have only infixes which are of four types. They are: 1. ն, -չ, -են, -ան; 2. -վ; 3. -ացն, -եցն, -ցն; 4. -ան, -նոն, -կոն, -ոն, etc. Thus it seems that there are no verbal prefixes and suffixes in Armenian.

Unlike this standpoint, G. Jahukyan states there are verbal prefixes which form synthetic units. Besides, there are also analytic units which are considered to be juxtapositions.

G. Jahukyan also points out about verbal suffixes naming them transformational. A part of them is known as participial endings, the other part as affixes.

¹ Զահուկյան Գ. Բ., ժամանակակից հայոց լեզվի իմաստաբանություն և բարակազմություն, Ե., 1989, էջ 178:
² «Հայոց լեզվի հանգաբառարան», էջ 106:

In this work we try to find out which equivalents the formations with Georgian preverbs have in correct Eastern Armenian.

Here are some examples: 1. წარმოება- to produce - արտադրել, Շեծօրութիւն- to oppose - հակադրել, წարգցնել-to bring forward/propose - առաջադրել, ՇԵՐԿԱՐԵՒՄ- interrupt-ընդհատել, ցածրացնել-repair -վերանորոգել, etc.

2. to stop - դեմ առնել-ժշխյանա, to bring out - դուրս բերել-ցածրանա, to fall behind- հետ ընկնել-համորհյանա, to come in - ներս գալ-ժեմութանա, to leave - վայր գցել-քաջացնա, etc. 3. refreshing - ցածրացնել-զովացնել, enlarging - ցածրացնել- խոշորացնող, մեծացնող, conqueror - զամշարացնող-նվաճող, զավթիչ, the one who brings/carries - մոմցանո-բերող, attendant/servant - մոմսաթշրյապասարկող, learner - մռևիճացնող-սովորող, constrained - Շեծովունող -կաշկանդված, incoming - Շեմացալունող-մտնող, spoiler/defiler - Շեմծովունող-ապականիչ, ապականող, deliverer - համեմարդելունող, founder - համոմեմելունող-ձուլող, dried up - համոմեմարունող-չորացած, overcooked -հաեմարժունող- գերեւիված, etc.

Key words - synthetic form, analytic form, verb formation, verbal suffixes.